

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krono, 8 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje smaten popust.

Rusija na razpotju.

Strašni poraz ruskega brodograja v Korejski ožini je tako oslabil rusko moč na morju, da moramo skoro reči, da so Japonci svoj glavni namen dosegli. Kakorkoli pade odločitev na suhem — izgube baltiškega in portarturskega brodograja ne bo mogla pokriti, in Japonec bo ostal gospodar na morju.

Oslabljen vojaška sila pa oslabi tudi carstvo in avtokratično uradniško vlado. Na vedno se ponavljajočih nemirih, ki se semtertje povečujejo do uporov, se vidi, da carstvo nima več one neomejene moči, ki je prej brzdala vse narode in sloje.

Vročje želje ruskim sovražnikom pa, da nastane vsled poraza ruske mornarice v Rusiji splošna revolucija, se niso izpolnile. Mesto tega pa se prikazujejo na ruskem obzorju prvi žarki, ki oznanjujejo njen notranji preporod. Te žarke pa je rodilo prepričanje, da vsem ruskim dosedanjim vojnim neuspehom ni iskati vzroka v premoči Japonske, ampak v pokvarjenosti mogočne ruske birokracije, katera se ni nahajala pod ustavno kontrolo. Dosedanji neuspehi ruskega orožja na Skrajnem Vzhodu so odkrili vse polno rakavosti na raznih delih državnega organizma, katere je povzročil despotizem brez ustavne kontrole. Mnogi, katerim so bili ruski notranji odnosi popolnoma znani, so že pred časom trdili, da ravno ta vojska če spraviti na dan mnogo gnjilega, kar se je do sedaj prikrivalo in zakrivalo ter da bodo sedanje bridke izkušnje, katere je doživela Rusija v ti vojski, znale imeti zanjo dobre posledice.

Vsa znamenja kažejo, da so prišli v Rusiji tudi na merodajnem mestu do prepričanja, da se mora ruski državni organizem rešiti vpliva birokratske pokvarjenosti in samovolje ter da se ga mora postaviti pod kontrolo javnega mnenja ter uvesti v Rusiji parlamentarizem, ki bode odgovarjal zahtevam sedanjega napredka, ki pa ne bode nikakor kopija zapadnega parlamentarizma.

ki je itak preveč vsprejemljiv za korupcijo. Ta parlamentarizem bo izvajal kontrolo nad državnim organizmom in bo obenem seveda tudi tolmač javnega mnenja.

Načelnik ruske liberalne stranke, Struve, ki izdaja „Osvobođenje“ in biva zdaj v Parizu, pravi v tem oziru: „Posledice tega poraza bodo velikanske. Sedanja vojska je zločin dinastije, in dinastija bo nosila vso težo svojih zmot, svojih grehov in zločinov. — Brodograjevo Roždestvenskega je bilo zadnje upanje reakcionarne stranke. To upanje je potopljeno na dnu oceana, in kaj bo zdaj sledilo? Ni mogoče brez konca pomnoževati porazov. To se mora enkrat končati, in upam, da bo ta poraz ostal zadnji. . . Rusija se bo rešila, a vlada bo propadla. Ljudstvo silno trpi pod temi strašnimi udarci in bliža se revoluciji.“

Zmerno in previdno razpravlja o istem vprašanju profesor Aleksander Barvinski, član „Slovenske zveze“ v „Konservativni korespondenci“.

Tudi on vidi v vojnih nesrečah oni vzrok, ki bo prisilil oslABLJENO carsko oblast, da deli svojo moč z ljudskim zastopom. — Dve stranki sta na dvorju: Pobedonoscev hoče ohraniti avtokracijo nezmanjšano; za reforme sta pa posebno Witte in Jermolov, ki hočeta ustreči splošni zahtevi vseh ruskih slojev.

Carski ukaz z dne 25. decembra je naložil ministrskemu odboru, da naj izdela načrt za ustavo, pozneje so dali to nalogo notranjemu ministru Bulyginu. Ta hoče ustvariti „Zemskij sobor“ po zgledu stanovskih zastopstev XVI. in XVII. stoletja, s katerim pa najbrže tudi najzmernejši ne bodo zadovoljni.

Prof. Barvinski meni, da bi se dale izvesti koristne reforme v Rusiji samo, če se država preosnuje na federativni podlagi in se pri tem ozira na svoje zgodovinske sestavine.

Ruska država nikakor ni enotna, ampak je nastala po dolgotrajnem zgodovinskem razvoju iz raznih delov, ki so prej bili samostojni in so imeli razne oblike samouprave. Temelj ruski

državi so ustvarili Malorusi, ki štejejo do 30 milijonov duš in stanujejo v južni Rusiji, Galiciji, Bukovini in severovzhodni Ogrski. Vladimir Veliki, ki je uvedel krščanstvo v X. stoletju, je ustvaril Rusj, prvo rusko knežjo državo s stolico v Kijevu. V poznejšem času se je ta država razbila v manjše kneževine natančno po narodnostnih etnografskih razmerah. Drugi del na severovzhodu ob zgornji Volgi in Oki je nastal po maloruski kolonizaciji in po asimilaciji tam bivaajočih finskih narodov. Glavno mesto mu je bila Moskva. Na severozapadu sta se razvili mogočni ljudovladi Nižnyj Novgorod in Pskov z beloruskimi stranskimi plemeni.

Takrat je bila vladarska moč jako omejena, ker je odločevalo „više“ — ljudsko zastopstvo v posameznih narodnih skupinah. Viče je včasih poklicalo vladarje tudi na odgovor ter jih obsodilo celo na smrt.

Tartarji so si podjarmili l. 1236. susdalsko kneževino, in nato so l. 1240. opustošili južno Rusijo in Kijev. Ustanovili so mogočno državo „zlato ordo“, ki je tri stoletja tlačila Rusijo pod svojim jarmom. Še danes se poznajo na ruskem značaju nelepe lastnosti, ki izvirajo iz časa tega ponizovalnega suženjstva. Lenki kani tartarski so rpejali v Rusiji absolutizem, in po njihovem zgledu so delali potem ruski knezi, ki so nosili naslov „kanovih slug“. Ti knezi so držali s kani, ker so z njihovo pomočjo ložje uničevali pravice kmetov in nižjega plemstva. Oblast prvih carjev je torej izvirala bolj od tartarskih kanov, kakor pa od ruskih knezov. Pozneje jim je prišla na pomoč razkolna cerkev, ki je vedno delala za absolutizem po bizantinskem zgledu.

Ko se je Rusija otrsela tartarskega jarma, je bila že vzgojena v absolutizmu. Prvi ruski car je bil — Ivan Grozni, zverina, ki ni zaostajal za najbolj nečloveškim Tartarjem.

Sto let po tem, ko si je Ivan Grozni podjarmil Kazan in Astrahan, se je Ukrajina združila po svobodni pogodbi v Perejaslavu z Rusijo

LISTEK.

Plesati ni znal,

Črtica. Spisal J. Jskrač - Drameljski.
(Konec.)

Kašelj je dal z roko znamenje hribovcem, naj vendar enkrat molčijo, a oni so odpirali usta, in iz vseh grl se je oglasil „Živio“. Kašelj pa je začel ves jezen glasno zabavljati.

„To je ocet, pa ne dobra kapljica. Pri nas se taka kislica med ocet zlije, pa ne da bi se svatom dajala.“

Vsi so se spogledali in Budeljc je dejal proti sosedom: „Pijan je že. Zdaj bo začel razgrajati in zabavljati. Jaz ga poznam. Lahko se zgodi, da nas vse prežene s svojo sitnostjo. Dobro bi bilo, da bi mu po malem natakali. Ali pa mu dajte najmanjši kozarec!“

Ko je kmalu potem odšel Kašelj nekoliko ven, so mu sluge zamenjali kozarec z najmanjšim. A s tem so ga še bolj razljutili; ko je prišel nazaj za mizo in zagledal pred seboj majhen kozarec.

„Kaj iz tega naprstnika bom jaz pil! Mar mislite, da sem otrok!“

In Kašelj je zalčal kozarec skozi okno, potem pa predrzno vzal izpred enega dolinskih svatov kozarec, ki se mu je zdel največji ter si natočil vina.

Nevestin starešina, ki ima pri gostiji na nevestinem domu vse predpravice ter vodi gostovanje, se je sedaj zavečel, da je njegova dolžnost napraviti red. Starešina pa je bil tudi že jezen na Kašlja, ki je na lepem in po njegovem mnenju brez pravega vzroka začel zabavljati. Namigne torej ženipu, češ, ta nepridiprav je vendar samo za sitnobo.

„Zlepa ga poskusite pomiriti“, je svetoval Jernej, ki se je posebno bal za svojo nevesto, ki se je že držala na jok. „Kaj bode dejala“, se je bal Jernej, „da sem pripeljal s seboj take svate. Ali ne bo plaho stopala z menoj gori v hribe, da pride med take sosede.“

Starešina je ubegal ženina ter se pomaknil h Kašlju ter mu prigovarjal, naj se umiri. Tudi drugi dolinski svatje so z zatajeno jezo prosili Kašlja, naj se ne huduje. Ta pa si je mislil: „Aha, boje se me! Prav tako. Prej so me prezirali, in nihče se me ni spomnil. Zdaj sem pa najbolj čislán svat. Pa jih še dajmo!“ In še bolj je razgrajal ter zabavljaj.

Med tem se je zmračilo. Svatje so pustili

Kašlja, ali dobra volja je bila skažena. Kašelj se je zdaj pa zdaj oglasil.

„Poskusite ga spraviti spat, ker je zelo pijan“ je predlagal Budeljc.

Res so pristopili strežniki in starešina k njemu.

„Ali bi ne hoteli malo leči, oče; v gornji sobi je postelj za vas.“

Kašelj jih je grdo pogledal.

„Kaj pa, zlodja, mislite z menoj. Piti mi dajte, piti! Jaz sem samo žejen, pa ne zadreman.“

Ko je starešina videl, da nič ne opravi s sitnim Kašljem, se je spomnil godbe. Pogledal je pomenljivo godce za pečjo, potem pa drugu in družico, ki morata začeti ples. Na to je s prstom naredil kolo, in godci so udarili hitro polko.

Markov Jože je ves zardel sedel poleg Marjetice. Tako se mu je dopadla, da je sam prisebi sklenil, da kmalu prevzame doma grunt ter se oženi: če bi ga Marjetica hotela.

Začneta plesati. Jože se zasnče tako, kakor ga je ded učil. Samo parkrat je šlo na okolu na desno, pa se je Marjetica ustavila. „Morda je levična“ si je v tem hipu mislil Jože ter se hotel zasukati ž njo na levo. Ali Marjetica vsklikne: „Ne gre, ne gre“ in izmuznila se mu je iz rok.

l. 1654. Še pozneje je prišla k Rusiji Poljska po delitvi, ki je imela svojo lastno upravo do l. 1830.

Prof. Barvinski misli torej, da se da na tej zgodovinski podlagi najti oblika za federativno Rusijo. Centralizirana Rusija je slaba pod absolutizmom, a bi bila še slabša pod ustavo. Po federativnem načelu pa bi posamezni deli oživel v korist celoti k blagodejnemu napredku.

Ali se to uresniči? Iz Rusije čujemo vedno več glasov, da odločujoči krogi nimajo resne volje kaj storiti.

Gospodarsko pomoč Slovincem.

Na zadnjem shodu mariborskega slovenskega političnega društva oglasila sta se gospoda Grandošek in Rebek in povdarjala krepko, da je treba našemu narodu pridobiti podpor na gospodarskem polju, ako se hočemo ubraniti žrela tujega zmaja. Naš list je to vedno opisoval kot neobhodno potrebo in zato tudi veselo pozdravlja nastop samostalnih imenovanih dveh govornikov in pričakuje od obeh, da bodeta vsak v svojem krogu naprej širila svoje misli, katerim mora vsak Slovenec pritruditi. Gre samo za sredstva pri izvršitvi!

Pomenimo se danes nekoliko z gospodom Grandošekom. Prijatelj je z bistrim očesom zagledal orožje, katero pripravljajo Nemci v mariborski okolici, da ga zasadijo Slovincem v život. Mlekarna v Hočah, zadruga vinogradnikov in sadjarjev in za seno. Prijatelj Grandošek pričakuje pomoči od shodov „nedelavnega“ političnega društva. Taki shodi so bili dobri in koristni in bili bi tudi zdaj. Mi pa mislimo, da je ljudstvo naše že toliko razumno, da bode moglo pomagati si samo. Poučevalo se je ljudstvo precej, napočil pa je čas, upamo vsaj, da se ne motimo, da bode mogoče, po naukih delati, misli oživotvoriti, pretvoriti jih v dejanja!

Ravno nastop mladeniča Grandošeka nam množi prepričanje, da imamo v ljudstvu izven mest možake, ki vidijo naše potrebe in te korenjake kličemo na delo!

Mladi prijatelj Grandošek gotovo ni s svojimi misli sam, ima tovariše in te je treba združiti, naj tudi ustanavljajo mlekarno, vinogradne in sadjarske ter senarske zadruga, društvene trgovine in obrtne zadruga!

Kako smo snovali posojilnice? Kdor je enkrat imel v glavi pomen posojilnice in kako se ima voditi, stopil je v zvezo z rojaki v kraju, kjer se je videlo polje za posojilnico. Osnovani so brez poprejšnjega hrupa posojilnico in s tem zbrali denar, ki je bil v dotični okolici v rokah Slovincem.

Posojilnic imamo zdaj dosti in one imajo naš denar. Zdaj pa naprej! Samo denar zbirati, onemu, ki ga ima, pripomoči do nizkih, pa gotovih obrestij in pomagati vrednemu potrebnemu sosedu s posojilom, dobro je! Pa to je premalo. Nekatere posojilnice imajo toliko denarja, da ga ne morejo razposoditi. Ta denar naj gre v na-

prave, kakor jih imenuje brat Grandošek. On sam in njegovi bližnji tovariši pa naj stopijo na noge in delajo po vzgledu posojilniških snovateljev! Dobre nauke in svete glede oblik in pravnih potreb bodo našli pri naših akademikih, denar pri posojilnicah, delajo pa naj sami, ker zdrava so taka podjetja samo tedaj, ako imajo neposredno vodstvo v krogih, za katere so osnovana.

Pa tudi take zadruga so samo eden korak, ena postojanka v razvoju naroda. Iz malih zadrug morajo se roditi velika podjetja, veliki obrti, tovarne!

Na noge torej, mladi prijatelj Grandošek! Spoznal si potrebe Slovincem okoli Maribora, stopaj naprej, združi se z rojaki istih mislij, in dajte mislim — vidno podobo! Ne čakajte, da drugi kaj storijo, ampak storite sami!

Domače in druge vesti.

— Šoštanj, 15. junija. Slovinci v tretjem in drugem razredu zmagali. Navdušenje nepopisno. Na zahtevo naroda igra godba.

— Volitve v Šoštanju. Spominjajoč se lanskega ljutega naskoka, so korakali volilci-Slovinci III. razreda na volišče. Bilo je nas okoli 100 zavednih mož. Nasprotnik se je pokazal na pozorišču v obliki trojice, tvorec nemčurski steber, Hans Woschnagg, Viktor Hauke in Jože Werbignig ter je takoj pri začetku volitve vložil protest proti volitvi tretjega razreda, sploh proti volitvi, češ, da je okoli 60 neveljavnih glasov v imeniku zapisanih, na kar sta se Werbignig in Hauke odstranila. Volitev III. razreda se je vršila potem mirno in je 103 volilcev oddalo glasove, ker je 76 naših volilcev se vzdrževalo glasovanja. Te ogromne številke kažejo jasno, da stojimo trdno. Ob 1. uri popoldne se je pričela volitev v II. razredu; tu je stalo 13 Slovincem, nasproti 14 nemcev-nemčurjev. Med nasprotniki sta bila župnik Ivan Govedič za faro Šmihel in Adolf in Lojza Orel, katera zadnja je pred kratkim umrla, ta dva glasa sta se odklonila in končni uspeh je bil 13 Slovincem in 12 Nemcev. Župnik Ivan Govedič, kateri ima vedno v ustih „Vse za narod, bratski „Nazdar“ je izdal vdrug! Še enkrat mora petelin zapeti, in župnik Govedič bode kakor Judež Iškarjot zatajil slovenski rod! V I. razredu se je oddalo 17 glasov, 9 nemčurskih in 8 slovenskih. Komisija je odklonila protest slovenskega volilca! Biserni Šoštanj še stoji kakor skala v slovenski lasti! Nasprotniki govore, da se bodo pritožili. Svobodno jim! — Z Nemci je volil tudi okrajni tajnik, Demšar, ki je prišel iz Novega mesta, kjer se je že tudi vedno štelil za Nemca. Rojen je v Železnikih na Gornjskem, torej sredi slovenskih hribov! Še tega je bilo treba! Izvoljeni so v II. razredu: Dr. Fran Mayer, Miha Cerovšek, Ivan Koropec, Vinko Wokau, Ivan Šoln, Fran Grebenšek. Namestniki: Jože Novak, Jože Ravlen in izžrebani Anton Galuš, kateri je bil od nemčurjev postavljen za kandidata. V III. razredu: Ivan Vošnjak, Vinko Kolšek, Fran Rajšter, Fran

Švarc, Miha Kumer, Martin Hleb. Namestniki: Jakob Šip, Jakob Šribar, Jože Lampret. — Pokropičev je oznanjal Šaleški dolini našo zmago. Zastave raz hiš zavednih Šoštanjčanov. Radost in veselje nepopisno. Bog in narod!

— V nedeljo v Trbovlje! Vse narodne in zavedne Celjane vabimo, da polete v nedeljo v Trbovlje, kjer se vrši blagoslovljenje zastave „Pazniškega in delavskega društva“. Idimo med narod v industrijni naš okraj, da vidimo, kako se ondi razvija slovenska stvar. To je zanimivo, in naš izlet v Trbovlje bo znak naše skupnosti, ki bo kazal, da se zavedamo najožje zveze z ondotnimi narodnimi delavci. Tudi oni naj vedo, da smo žnjimi ozko združeni po simpatijah, po istih bojih in ciljih. — Te narodne slavnosti se udeleži „Celjsko pevsko društvo“ s svojim popolnim moškim zborom in s zastavo, naše „Slovensko delavsko podporno društvo“ pošlje med brate svoj pevski zbor, ter se udeleži slavnosti v velikem številu. S zadovoljstvom beležimo, da so se Trboveljčani vrlo pokazali ob priliki „Velikega koncerta“ in „Slovenskega raja“ v celjskem „Narodnem domu“. Slovinci iz Celja in drugod, v nedeljo v Trbovlje! Tam doli se vrši velik političen čin, ne dajmo, da bi se reklo, da so Trbovlje padle, in padle zato, ker je velik moment našel majhen, nezaveden rod. V Trbovlje! Zdaj in vedno imejmo v misli oni okraj, zdaj in vedno skrbimo, da si ga ohranimo, v nedeljo pa po hitimo med svoje! V Trbovlje!

— Dopolnilne državnozbornske volitve v mariborskem volilnem okraju. Volitev se vrši dne 5. julija t. l. Nemci se pripravljajo na volilni boj skoraj že poldrugi mesec, socijalni demokratje se istotako živahno gibljejo, samo Slovinci si do danes še niti kandidata nismo izbrali, kaj da bi se bili bavili že tudi z agitacijo. Res škandalozno! Opazovalec mora priti do prepričanja, da je tako ravnanje že precej močno ukoreninjeno pri mariborskih veljakah! Ali pa je bilo morda pri lanskim deželnozbornskih volitvah drugače? No, si pač mislijo, da naglica škoduje, za to pa le počasi! Ne homo se motili, ako trdimo, da je pripisati največjo krivdo te malomarnosti tistim gospodom, ki tudi v najvažnejših slovenskih političnih zadevah delajo ovire s tem, da se ozirajo edino le na to, da bi se Nemci preveč ne vznemirjali! Dotični gospodje vedno in vedno premelevajo staro obrabljeno pesem, da se ne sme storiti ničesar, s čimur bi se dalo nasprotnikom vedeti, da Slovinci še živimo, češ, da jih s takimi dejanji samo hujskamo! Posledica vsemu temu pa je, da postajajo nemčurji od dne do dne nesramnejši, mi pa ne dosežemo ničesar. Kako tudi? Nasprotniki gredo do zadnjega v boj zoper Slovincem, med tem ko mi le čakamo in čakamo ter ne storimo ničesar. Umevno je, da se vsled tega krči naš krog na žalost vsem rodoljubom, ki pa navadno nimajo besede! Naša sveta narodna dolžnost je, da ravno pri vseh takih in sličnih priložnostih spravimo vkljub svoji manjšini vse do zadnjega moža na noge: Naj vidijo nemškutarji in naj vidi vlada, da živimo in se gibljemo!

Dolinci so se muzali, hribovci se jezili. Od ene strani so streljali na Jožeta zasmehljivi ter škodoželjni pogledi, od druge strani pa so ga bodli jezni obrazi domačinov in znancev. Posebno Jernej se je srdil. Hribovci so sedeli potrti in ponižani na svojih sedežih. Nekateri so se že kesali, da so šli na svatbo k dolincem, kjer se jim je zdelo, da jih vse ponižuje: lepša obleka dolincev, gibčnejši jezik onih, ker so znali boljše zabavati in lepše peti. Zraven so se jezili na Kašlja, ki jim je očitno le sramoto delal, in zali Markov Jože, o katerem so se nadejali, da bo reševal njihovo čast, se je prav slabo skazal, in povrh še slabo vino. Zato so bili obrazi hribovcev čmerni, in marsikdo si je tiho mislil, da bi bilo boljše, ko bi ostal doma ter jedel ovsenjak. Najrajši bi vsak lepo vstal ter odšel domu, a človek mora vedeti, kaj se spodobi, bodisi prijetno ali ne. Potrpeti bo treba ter vstrajati dolge štiri dni.

Marjetica je bila nekoliko žalostna, da njen drug ne zna plesati, ker plesa se je na svatbi najbolj veselila. A ne za dolgo. Domačini so ji kmalu pregnali meglo otožnosti. Vdovec Badelj se je hotel okoristiti z Jožetovo nesrečo in plesal je venomer z Marjetico. Dekle se je spet veselo smejala in včasih se je s pikrim pogledom ozrla na drugo.

Jože pa je sedel nem na stolu in s potrtem obrazom strmел pred se. Ničesar ni čul več, kaj se godi krog njega, in samo to je tiste minute vedel, da je ponižan. Vojak je bil ter si zelo prizadeval, da je prišel s častno zvezdo od vojakov. In tu med dolinci in v prisotnosti Marjetice pa ga doleti sramota.

Te misli so trle Jožeta in želel si je, da bi zbežal domov. Toda s tem bi se še bolj osramotil, ter še bolj bi govorili o njem ljudje. In kako bi to sramoto popravil! „Sam vrag si je izmislil ta ples“, se je jezil Jože.

Jožetu je šinilo nekaj v glavo, in kmalu je nekam izginil, da nihče ni vedel kam. Pa se tudi ni nihče zanj brigal. Samo godci so se spogledovali. Imelo se je namreč kmalu pobirati denar za godce. Za Jožeta jim sicer ni bilo ravno žal, ali goldinar bi ušel.

Jože pa je ta čas doli pod vasjo na travniku se sam učil plesati. Tema je že bila, in samo mesečina mu je svetila. Tako smešno je skakal po malem snežecu, da si je samo mislil: To je dobro, da me nihče ne vidi.

„Bo že slo“ si je dejal, ko se je že precej dolgo vrtel. „Znabiti malo okornejše kakor onim, ki so izurjeni plesalci. Pogum povsod velja. Ampak ošabne Marjetice ne pogledam več. Na svatovščini

je tudi Koržetova Nežica, ponižno dekle, ki me rada vidi. Ona zna plesati in prav veselo bo, ko bo plesala z menoj. Markov Jože bo še lahko izbiral. In tako neumen ne bom kakor Jernej, ki je šel doli po nevesto.

Kmalu potem se je Jože spet pokazal med svati. Da bi dobil bolj pogum, je spil kar dva kozarca vina. Na to se je ozrl po godcih, ki so sedeli kraj peči. Dolinci so se bili že utrudili od plesa, in nihče jim ni več plačeval za polke in mazurke. „Zdaj pa morajo zagosti meni“ si je mislil Jože ter segel v žep. „Goldinar jim vržem, da pokažem, da sem fant od imovite hiše.“

Jože išče denarnico, ali zlodja, nikjer je ni. Izgubil jo je. Preje jo je še imel, torej mu je padla iz žepa doli, kjer se je vrtel in skakal. Zdaj se to torej. Od jeze sam na se stiska pesti. Gre iskat doli po snegu in išče dolgo, a vse zastonj. Ni je bilo.

Še en up je imel. Jerneja tiho poprosi, da mu posodi. Po dnevu se bo lažje našla denarnica in potem vrne. S to mislijo gre nazaj v sobo. Ali bodisi, da prijatelj ni imel čez svoje potrebščine denarja, bodisi, da je izgubil zanpanje vanj, izgovarjal se je, da mu ne preostaja denarja.

Med tem pa je nevestin starešina začel ropotati s krožnikom. Prispevki za godce so se

— „Celjsko pevsko društvo“ priredi v soboto, dne 1. julija 1905 ob 8. uri zvečer v Zagrebu velik koncert, katerega čisti dohodek je namenjen „Družbi sv. Cirila in Metoda“, polovica za hrvatsko Istro, polovica za Slovenijo. Naši pevci poletje v beli Zagreb, v metropolo jugoslovansko, vsled naslednjega poziva:

Zagreb, 6. lipnja 1905.

Velenglednom celjskom pevskom društvu u Celju! Od gospodina ravnatelja Varlandya doznajemo, da bi Vaš ugledan kao i izvrstan pjevački zbor bio voljan ovog ljeta doći u Zagreb.

Tim povodom zaključio je naš klub u svojoj jučerašnjoj sjednici jednoglasno i oduševljeno, pozvati Vas i umoliti, da nam prepustite arrangement. — Posebno izabrani odbor brinno bi se za besplatne stanove i u opće za udobnost članova Vašog zbora. — Pjevački koncert, kojega bi priredili, bio bi posve samostalan i samo uz sudjelovanje vojničke glasbe. — Čisti prihod namienili bi u polovici slovenskoj i hrvatskoj družbi sv. Cirila i Metoda.

Očekujemo rado Vaš cijenjeni odgovor ravnanja radi te Vas najsrdačnije i bratski pozdravljamo. — Živili!

„Sv. Ciril-Metodski klub“.

S tem je naše pevsko društvo dohitela velika čast, in lahko je ponosno na priznanje od bratskega naroda. V Zagrebu se goji umetna pesem v veliki meri, tam imajo svoj velik glasben zavod, in vendar so odposlanci iz njihove sredine našli, da se je pri nas razvila slovenska pesem do visoke popolnosti. Sami tega nismo upali priznati, in zdaj pride od zunaj častno vabilo. Naša pesem ponese slovensko ime na bratski jug, naša pesem bo klicala našo slavo in gromela, da v Celju bivajo Slovenci, delujoči za slavo svojega naroda!

— **Ljutomer.** Izlet „Murskega Sokola“ v Ormož od glavarstva Ptuj prepovedan; rekurz v Gradec in pritožba na Dunaj vložena. Ogorčenje nepopisno. — **Dr. Chloupek.** — Ta brzovjaka nam je došla včeraj popoldne; zgrazati se mora nad našo justico vsako avstrijski čuteče srce. — Dne 18. t. m. je hotel prirediti „Murski Sokol“ v zvezi z „Varaždinskim Sokolom“ izlet v Ormož. In Avstrija ne pozna druge nevarnosti, Avstrija nima nujnejšega opravila, kakor edino to, da dela po otročje sitnosti ponižnim našim Sokolskim društvom. V Trstu pripravljajo Italijani bombe, s katerimi bi radi postlali avstrijskim uradnikom, in če mogoče, cesarju Francu Josipu samemu! Saj tega smo vajeni že od Oberdanka sem! V Domžalah na Kranjskam streljajo prusaški gostje in z njimi združeni avstrijski orožniki na komando c. kr. glavarstva na mirne domačine, lojalne državljane, pri nas na Štajerskem pa prepovedujejo veselice, kjer bi se slavila slovenska, avstrijska misel!

— **Celjski Nemci — kmetski prijatelji!** Vsakega, kmetskemu ljudstvu le količkaj naklonjenega urada je dolžnost podpirati po možnosti

dobro stanje občinskih, okrajnih in drugih cest. Tako je tudi slovenska večina okrajnega zastopa celjskega v teku 15 letnega delovanja storila izvanredno veliko za izboljšanje občinskih in okrajnih cest. Ni v južno-avstrijskih pokrajinah okraja, kateri bi imel veliko ali več okrajnih cest kakor celjski, nad (140 kilometrov) 140.000 metrov. Od teh 140.000 metrov okrajnih cest je napravil slovenski okrajni zastop nad eno tretjino. Tako so v zadnjih letih nastale nove okrajne ceste: 1. Babno-Zalog-Pirešica. 2. Žalec-Pirešica. 3. Celje-Šmartno. 4. Medlog-Lopata. 5. Teharje-Lubečna. 6. Sv. Peter s dol. Noviklošter in 7. Gaberje-Lava. 8. Dramlje. Poleg tega so se pa znižali, oziroma popolnoma odstranili klanci na okrajnih cestah: Celje-Laško, Celje-Rogatec in Teharje-Ponikva. Ob ostalih okrajnih cestah so se napravili primerno prometnim in krajevnim potrebam novi za sto let trajajoči mostovi iz betona. Nadalje je slovenski okrajni zastop sklenil med okrajne ceste sprejeti že obstoječe občinske ceste: 1. Černolica-Ganjež-Grobelno. 2. Gaberje-Bukovžlak-Teharje ter napraviti popolnoma novo okrajno cesto Vojnik-Šmartno, da se tako ustrezno opravičenimi zahtevami davkoplačevalcev občin severnega dela celjskega okraja. Ta naklonjenost slovenske večine celjskega okrajnega zastopa do kmetskega prebivalstva pa posebno bode v oči celjske nemčurje posilnemce ter njih podrepne muhe. Vsled tega porabijo vsako mogoče in nemogoče sredstvo pri c. kr. vladi, štajerskem deželnem odboru itd. bivši slovenski okrajni zastop očrnuti in po možnosti v slabo luč postaviti. Pred kratkem so imeli priliko v eni celjskih gostiln tajnika c. kr. kmetijske družbe v Gradcu o grozodejstvih, katere je Nemcem prizadel slovenski okrajni zastop, tako „nafarbati“, da je celo tajnik c. kr. kmetijske družbe prišel do prepričanja, da je naprava novih cest „hudodelstvo“ na račun celjskega mesta, ter je to „hudodelstvo“ odločno obsojal. Kako velikega pomena so imenovano okrajne ceste, posebno še okrajna cesta Gaberje-Lava za kmetsko prebivalstvo, razvidno je že iz tega, da tiče te okrajne ceste celjskim nemčurjem tako globoko v želodcu. Da se sklep plenarne seje z dne 25. junija 1901 glede naprave nove okrajne ceste Vojnik-Šmartno še do danes ni izvršil, karvo je zavlačevanje štajerskega stavbenega urada in sedanjega vodje okrajnega zastopa. Upati pa je, da se bode v kratkem tudi temu napravil konec. Sedaj vodi celjski okrajni zastop dr. Lehman; ta mož je tako pristransk, naduto-nemšk uradnik, da naročamo svojim poslancem, naj delajo na to, da tega človeka zmaknejo s sedeža, kamor ne spada. Dr. Lehman je prusofil prve vrste, njegovo uradovanje je protizakonito! Kje ima on pravico spreminjati status quo, zastavljati slovenski jezik, vsem občinam usiljevati nemščino, kje ima dr. Lehman, in naj si bo „Reichsbaron“, pravico uradovati v slovenskem celjskem okrajnem zastopu, kot da je „Amtssprache deutsch“! To je nezaslišana predrznost!

— **Pečnakovo posestvo na Teharjih** je kupil gosp. Rudolf Senica, veleposestnik v Žalcu, za 34.000 kron.

imeli začeti pobirati. Najprej je vrgel goldinar na krožnik starešina sam, potem pa po vrsti drugi svatje. Godci pa so napenjali oči, kako je srebro zvenketalo, ter da bi se jim nihče ne izmuznil.

Kar so začeli na levi se vzdigovati, Jože se je izgovarjal, da mu je slabo ter da mora leč. Za njim pa je vstal Kašelj, češ, da se mu dremlje in da mora iti spat. Kmalu je obeh zmanjkalo iz za omizja. Tiho sta se zmuznila, da bi ne bilo hrupa. Drugi hribovci pa so se jezili, da jim delata sramoto.

„Ta Kašelj je vedno tak. Jedel bi in pil, plačal pa nič. Tudi v krčmi je tak. Naroči si kar dve porciji, potem pa, ko je sit, se pri računu vedno spre s krčmarjem.“

Med tem pa je prišel krožnik med hribovce. Godci so opazili, da je zmanjkalo dveh.

„Presneto, to pa ne“, se je slišalo. Kmalu je izvedela cela družba.

„Kaj pa je to“, so mrmrali dolinci. „Oni so ravno tako jedli in pili ter poslušali godbo kakor mi.“ Posebno so se jezili na Kašlja:

„Preje ni hotel spat, zdaj pa ko je treba plačati, se pa spravlja.“

„Naprej ž njima“, je velel eden izmed dolincev, in dva godca sta šla „dramit“ Kašlja ter „zdravit“ Jožeta.

Ležala sta v stranski sobici in Jože je začel prositi, naj mu ne zamerijo, kajti denarnica mu je nekam prešla. Godca nista ravno hotela verjeti, da bi jo ravno zdaj izgubil. Jože pa se ni upal po resnici povedati, kako mu je izginila.

„Prešla mi je nekam. Sam nevem, kako da bi jo bil izgubil.“

„Torej so ti jo ukradli“ je hkrati zakričal Kašelj, ki je ravno premišljeval, kako bi odpravil godca ter se izognil plačilu. In to mu je prav dobro prišlo.

„Tukaj kradejo, kradejo“ je kričal venomer ter priropotal v sobo nad svate: „Posebno kar nas je s hribov, dobro varujte mošnjičke, tukaj kradejo. Jožetu so že ukradli denarnico. Bržkone so jo meni tudi. Čakajte, da poiščem v kamižoli.“

Dolinci pa so planili po koncu:

„Kdo krade? Ali mi? Kaj? Tega nas pa ne boste dolžili. Tega res ni prenesti. Kar pojdimo. Še tatvine nas nazadnje obdolže. Mi gremo.“

In dolinci so pobirali drug za drugim klubuke ter odhajali.

Kašelj pa se je tiho muzal ter jim voščil srečno pot.

„Zdaj bomo pa pili tudi mi tega boljšega“ je mrmral ter se široko vsedel za prazno mizo.

— **Volitve v slovenjgraški okrajni odbor.** Kakor se nam iz Slovenjega Gradca poroča imajo pričakovati Slovenci hude bitke pri volitvi v okrajni odbor. Ako imamo ves položaj pred očmi, se ne čudimo, da postaja boj vedno strastnejši, ker znano nam je, da ni slovenska stranka popolnoma čista, da ima v svoji sredini može, katerim ni narodnost sveta, temveč kateri le narodnost hlinijo, da dosežejo gmotno korist. Znano nam je iz časa velezaslužnega gospoda Šuca, da ni vse tako, kakor bi moralo biti. Ker so taki može iz koristolovstva glasovali vedno s Slovenci, ni se nikdo brigal, ali so narodnjaki iz prepričanja, ali ne. Na strani Slovencev je stal vedno tudi gospod Günther, svečar in posestnik, ker je vedel in priznaval, da ne gre zametati Slovencev. Drugače bi se vsi obrnili od njega proč in šli rajši h Kernu v Šoštanj, zato je z nami volil, da si opomore in se ojači v obrtu. Danes ko ni več Kristjana Kerna, se misli gospod Günter prostega in varnega, danes samo le potuje po celi Sloveniji, da tja v Hrvatsko, da obišče župnišča ter sklepa ugodne kupčije, češ, ni narodnega konkurenta in veččaka svečarja, kateri bi izdeloval sveče kakovosti Kristjan Kernove tvrde. Možu, kateri se brati s znanim Pototschniggom, Pungerscheggom itd., kateri se le tu in tam pokaže Slovenca, možu ki se boji kmetijske zadruge, ne moremo na dalje poti gladiti, da bi pomagal zatirati Slovenjgraške Slovence. Voditelji v Slov. Gradcu, zdramite se vendar enkrat in oglejte si pri električni luči, koga gojite. Ali nimate dovolj velezaslužnih zavednih mož, da jih pokličete v ospredje! Povemo velečastnim župnikom, da slovenska svečarnica Kristjana Kern še vedno obstoji, da se še vedno po Kernovem geslu „reelno blago“ ne boji konkurence, izdeluje sveče in medenice, ter je sedanji lastnik te firme g. Ivan Triller, veččak v svoji stroki, ter da je nekaj let sem bil vodja pri gospej Ani Kernovi in se izkazal vrednega naslednika.

— **Laški trg.** Predrzno izzivajoč govor je imel renegat Sernec, nadučitelj na sulfurajnski šoli v Laškem trgu, pri učiteljski konferenci, ki se je vršila pred kratkim na Zidanem mostu. Spravil se je čez našo čast, duhovščino ter udrihal s „ta večjim polenom“ čez takozvane „Hetzkaplane“. — Preden se je šel ta famozni učitelj pripravljati na tak govor, naj bi bil pač dobro izprašal svojo lastno vest in preštudiral svoje počenjanje v službi „Schulvereina“ in našel bi bil, da je on sam tisti grešni kozel, katerega je obtožiti in obsoditi, nikakor pa ne tisto našo duhovščino, ki opominja naše otroke, da ostanejo zvesti svojemu narodu. Da našel bi bil celo, da vso njegovo in njegovih kolegov delovanje ni nič drugega kot vedno zapeljevanje naše slovenske dece k renegatstvu. In potem naj bi primerjal to svoje delovanje z delovanjem „Hetzkaplanov“. Prepričal bi se bil, da on ni vreden tem slednjim niti čevljev odvezati. Naša duhovščina polaga otrokom poleg zvestobe do vere tudi zvestobo do naroda. — Sernec et consortes trgajo naši deci narodni čut iz srca; naša duhovščina uči svoj narod in jezik spoštovati. — Sernec in tovariši vcepajo našim otrokom sovraštvo in zaničevanje do lastnega naroda in s tem tudi do lastnih slovenskih staršev.

— **Gospodarsko političen shod pri Sv. Vidu poleg Ptuja.** V nedeljo, dne 4. junija t. l. so napravili gospodarsko političen shod pri Sv. Vidu g. državni poslanec dr. Ploj, deželni poslanec dr. Jurtela, posestnik g. Jos. Fritsch. Oba poslanca sta poročala o svojem delovanju, ob enem pa tudi razpravljala gospodarska vprašanja. V prostorih g. Kranjca in na vrtu se je zbralo veliko ljudstva. Posestniki so se pritoževali, da se dele predrdko brezobrestna posojila, da kmetski

Istaknil je že namreč bil, da dolinci pijejo boljše vino.

Samo oče Kranjc je strmel za odišlimi svati ter mrmral.

„To je za hudirja. Toliko me ta gostija velja, zdaj pa ni drugega kot prepir. Rajši bi bil dal Franici zraven dote onih par stotakov.“

* * *

Veliko se je govorilo, a sčasoma so vendar ljudje pozabili, gostovanje pri Kranjcu. Samo Markov Jože ni mogel pozabiti. Kadar je imel čas in nihče ni videl, se je šel učiti plesati na domače gumno, da bi mogel popraviti tisto sramoto. Prvokrat pa, ko je čul, da imajo v dolini ples, je šel dol, da bi se izkazal, da zna tudi on plesati. Ali Jože ni imel sreče s plesom. Nobena dolinskih deklet ni hotela z njim plesati. Vedele so namreč, kako je bilo na gostiji.

Jože se je zarotil, da noče več misliti na ples, in res nikdar ni hodil v krčme in na ples. Držal se je doma ter kmalu potem prevzel grunt ter se oženil s Koržetovo Nežiko. Dobro je gospodaril in navzlic temu, da se v mladosti ni nikdar ponašal s plesom, je postal spoštovan mož in gospodar.

posestniki gode iz železnega zavoda na Bregu premalo traja, in to malo, kar se da, v tako slabi kakovosti, da v vinogradu ne uspeva, med tem ko dobe razni gospodarji najboljše blago. Dalje so se slišale pritožbe, da so se lanski plazovi že davno po komisijah pregledovali, da pa c. kr. namestništvo in deželni odbor sedaj počivata na aktih, ker se vinogradnikom v pomoč prav nič ne stori in ne ukrene. Prav zanimive predmete je razpravljal g. Fritsch, po rodu Nemeč s Sp. Avstrijskega. On je ljudem pojasnil, da se mora mostovina na dravskem mostu v Ptuj in drugod odstraniti, da se mora pri južni železnici izposlovati postajica pri Turnišah za občine župnije Leskovec, Sv. Vid, Sv. Trojica v Haložah itd., znižati „standrecht“ na sejmišču v Ptuj; napraviti nekatere nujno potrebne ceste. Ko so se ti predmeti razpravljali, se je od več strani naglašalo, da nasprotuje postajici v Turnišah mestni zastop ptujski, kojemu načeluje „kmetijski prijatelj“ župan Ornič in njegova žlahta na Bregu najbolj, da je Ornič prišel celo nad g. Šoštarja na dom, ko je zvedel, da se tudi ta za postajico na Turnišah poteguje. Iz nekega pismenega odgovora ravnateljstva južne železnice je razvideti, da je mestni zastop ptujski tako ravnateljstvu poročal, kakor da bi ljudstvo ne želelo železnice, ne postajice v Turnišah, ampak bi rajše imelo dolgo pot do železnice v Ptuj, zamudo časa in potratu denarja! Taka poročila so pač nezasišana! Če je južna železnica svoje dni dovolila in napravila postajico edino le za grajsčaka v Turnišah, jo bode morala napraviti za veliko število kmetijskih občin, naj bode to po volji Orniču in mestnemu zastopu ali ne!

— **Jour fix v „Narodnem domu“.** V soboto, dne 17. t. m. ob 8. uri zvečer priredi „Celjsko pevsko društvo“ časten večer svojemu zaslužnemu pevovodji gospodu dr. Schwabu. Za cvetoči razvoj slovenske pesni v Celju si je pridobil naš g. dirigent nevenljivih zaslug; v soboto mu hoče vse pevsko osobje na dostojen način pokazati svojo hvaležnost za njegovo požrtvovalnost in visoko ljubezen do umetnega petja. Da uvažuje tudi širno celjsko občinstvo uspešni trud g. dr. Schwaba, kaže veliko zanimanje za ta večer v naših narodnih krogih, kateri so nam obljubili v velikem številu svoj obisk.

— **Šolska veselica v Št. Petru v Savinski dolini** se je preteklo nedeljo jako lepo obnesla. Na zadovoljstvo mnogobrojno navzočega občinstva so proizvajali šolarji pevske in druge točke ter otroško igro: „Rdeča kapica.“ Svoje vloge so dobro znali ter bili kaj okusno oblečeni. Stroškov in truda za to lepo slavnost je bilo dosti, in ljudstvo je hvaležno onim, ki so delali in omogočili veselico. Kljub zelo slabemu vremenu je bila udeležba obila, a kljub splošno izraženi volji, da bi se ta veselica ponovila, se to zdaj ne zgodi, morda kedaj pozneje. S krčmarjem Šribarjem pa je bilo občinstvo prav nezadovoljno, ker je takoj skrajno odstavil vse slovenske zastave „češ, da gre dež“. Iz strahu pred tremi Nemkami! Ali je to mož?

— **Iz Slovenjgradca.** (Naše narodne razmere.) Naša narodna trgovina kakor tudi narodna gostilna „Narodni dom“ v kljub nevolji tukajšnjih in okoliških nemčurjev prav lepo napreduje. V gostilni se je pred kratkim marsikaj prenovilo in trgovina se boče že v par mesecih za najmanj polovico povečala. Z veseljem poročamo, da se ljudstvo iz dežele, za katere je naš „Narodni dom“ v prvi vrsti namenjen, vsak dan bolj zaveda svojih narodnih dolžnosti in da je naš „Narodni dom“ znan tudi že preko mej našega lepega okraja! Ravno tisti trgovci katerim slovenski kmet ni nič drugega kakor „trotl“ in „windischer tost“ najhujše sovražijo „Narodni dom“ vsled tega, ker ne morejo več tako grabiti premoženja na kup, kakor jim je bilo to mogoče pred otvoritvijo naše narodne trgovine. Sprevidite vendar enkrat vsi oni, kateri se danes še štejete našim nasprotnikom, da deluje naš „Narodni dom“ le v prid našega naroda. Ne dajte se slepiti od naših sovražnikov nemčurjev!

— **Promocija.** V avli graške univerze je bil promoviran dne 16. t. m. g. Simon Dolar doktorjem filozofije. Čestitamo!

— **Črevljarska vajenca sta se stepla.** V sredo zvečer sta pri črevljarju Zvelberju v Vodnjaški ulici delala oba vajenca 17 letni Varnovšek, in 15 letni Romih do 10. ure zvečer. Potem sta vzela karte in začela igrati. Čez pol ure sta se sprla, Romih je vzel črevljarski nož, takozvani „knajp“ ter ga Varnovšku zabodel dvakrat v hrbet. En sunek je zadel v pljuča in je menda smrtno-nevaren. Prepeljali so ga v mestno bolnišnico.

— **Sestanek planincev v Sevnici** bo na dan 29. junija t. l. v gostilni g. Fr. Simončiča ob pol 11. uri dopoldne.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda.** „Celjsko pevsko društvo“ je sklenilo, da se kolekujeje vse vstopnice in vsa društvena pisma z „Narodnim kolekom“. Če se pomisli, koliko gledaliških predstav in koliko drugih prireditev ima „Celjsko pevsko društvo“ na leto, bode dobivala „Družba sv. Cirila in Metoda“ že samo od tega enega društva lepo vsoto.

— **Darilo.** Veleč. g. dekan Jožef Jurčič iz Vučenice je izročil „Dijaški kuhinji“ v Celju znesek 10 K. Srčna hvala!

— **Nova železnica Ormož-Ljutomer.** Govori se tam o predpripravih za zgradbo ozkotirne železnice med imenovanima krajema. Glede tega je pripomniti: zgradba ozkotirnih železnic je umestna edino le tam, kjer je vsled krajevnih razmer — n. pr. zelo ozka dolina z visokimi skalnatimi brežinami — normalnotirna železnica sploh nemogoča ali pa možna le z velikanskimi stroški. Železnica pa iz katerihsibodi vzrokov potrebna! Sicer pa je zgradba ozkotirnih železnic ne samo neopravičena, marveč tudi neopravičljiva in največja škodljivka prizadetih krajev; kajti vsak tovor, vsako blago takšna železnica zelo podraži vsled večkratnega prekladanja. V dokaz zato se naj zbere in objavi statistično gradivo o štajerskih ozkotirnih železnicah (posebno o oni iz Poljčan v Konjice) ter se na podlagi tega pozove vse občine obeh gorenjih okrajev, da se z vso odločnostjo upro zgradbi ozkotirne železnice in zahtevajo normalnotirno. — Ozkotirna železnica med Ormožem in Ljutomerom kot kratka zveza dveh normalnotirnih železnic se mi zdi naravnost nesmiselna: preveč bi podraževala pridelke tamošnje okolice in tako konkurenco z drugimi otežkočila, ali pa popolnoma izključila. — Torej med Ormožem in Ljutomerom mora steči normalnotirna železnica, — kajti terenske razmere za njo niso neugodne — ali pa nobena!

— **Brezobrestno posojilo za spodnje štajerske vinogradnike** v znesku 400.000 kron se je določilo, kakor smo že povedali. O tej zadevi nam piše prijatelj: Slovensko kmetijsko ljudstvo je o teh brezobrestnih posojilih še vse premalo poučeno in se jih poslužuje v premnogih krajih v minimalni meri. — Tu treba razlage, poziva na vsa gospodarska društva, da skličejo shode in ljudstvo o vsej tej zadevi stvarno pouče: vsi zmožni rojaki brez razlike stanu morajo tu sodelovati. — Potem pa še je treba celo zadevo tudi nadalje ohraniti v evidenci: pozvati društva in občine, da zapišejo natančno in vseskozi zanesljivo svoje vspehe v tej reči in jih objavijo v primerni obliki; končno pa se napiše pregledno obširnejše poročilo, iz katerega mora biti razvidno, v kolikor se je revnejše kmečko ljudstvo Spodnje Štajerske, kateremu je vinogradništvo življenski pogoj in kojemu je posojilo v prvi vrsti namenjeno, s tem podprlo in okoristilo, — in koliko so požrli meščani in kapitalisti, kojim je vinogradništvo le v zabavo in šport. — Neobhodno potrebno je, da postopajo v vseh teh stvareh vsi južnoštajerski listi dosledno in složno, da vzbude zanimanje in razumevanje gospodarskih vprašanj v najširših plasteh našega ljudstva.

— **Nesreča.** V cestnem jarku so dobili mrtvega posestnika in gostilničarja Vindiša iz Grajene pri Ptuj.

— **Iz Gradca.** V svoji domačiji, v Hotedersici pri Logatcu je umrl g. Rado Plečnik, večleten gospodar društva „Naprej“. Pokojnik je bil zaradi svojega krepkega značaja, svoje ljubeznivosti, delavnosti in narodne zavednosti med graškimi Slovenci splošno priljubljen. Naj spava sladko blagi rojak v svoji domači zemlji.

— **Šolske vesti.** V pokoj je šel na lastno prošnjo nadučitelj Hernaus v Šoštanj. — Nadučitelj na deški ljudski šoli v Ptuj je postal ondodni učitelj J. Wolf; za učitelja na isto šolo je prišel nadučitelj Albin Wankmüller od Sv. Duha v Haložah. — Premeščeni sta učiteljici Matilda Dragatin iz Št. Jurja nad Tabrom v Št. Lovrenc nad Mariborom in Marija Škerbinc od Sv. Marjete niže Ptuja v Št. Jur nad Tabrom. — Stalno upokojena je učiteljica Karolina Lešnjak.

— **Nemški „Schulverein“.** Na 25. občnem zboru nemškega „Schulvereina“, ki se je vršil te dni v Lincu, je poročal dr. Maresch o nabranem jubilejnem zakladu. Nabranih je doslej 448.000 K. Društveno predsedstvo predlaga, naj se od te vsote porabi 150.000 kron za nove šolske zgradbe, 150.000 kron za nove šole in za otroške vrte, ostali del pa naj tvori rezervno. Splošnih dohodkov je imel „Schulverein“ 419.000 kron, za 23.060 K manj, nego leta 1903. Dvorazrednici sta postali društveni šoli v Slatini in v Šoštanju, ljubljanska društvena šola je pa dobila eno vzporednico. V Velenju je društvo ustanovilo otroški vrtec, razširilo je šolo v Ljutomeru in na Sladki gori.

— **Prazgodovinski spomeniki.** Znani starinoslovec, Jernej Pečnik, je pred kratkim preiskaval Južno Štajersko v nalogu centralne komisije za umetne zgodovinske spomenike, ter našel mnogo znamenitih prazgodovinskih bivališč in grobišč, kakor tudi ostanke zidov, trdnjav iz poznejše dobe. Taista obečajo mnogo zanimivih podatkov in izkopenin.

— **K protestantizmu** je prestopilo tekom l. 1905. na Štajerskem okolo 300 oseb, v Mariboru 31.

— **Brežičani v Samoboru.** Samoborsko pevsko društvo „Jeka“ je obhajalo na Binkoštno nedeljo 30letnico svojega obstanka. Tekom časa se je moral narod Hrvatski vedno boriti s svojim sovražnikom madžaronom, ta borba traja še danes. Ko se je ustanovilo to društvo, je budila hrvatska pesem hrvatski ponos in blazila teptano srce narodu. Voditelji „Jeke“ so skoz 30 let svojo

misel vedno vestno izražovali. Še pred „Jeko“ je bil narodni pfažnik trga Samobora, ki je bil ta dan s slovanskimi trobojnicami odičen. „Jeka“ in „Sokol“ sta na čelu domače, dobro izvežbane godbe sprejemala došle goste iz Zagreba, dočim je Kranjce in Štajerce pričakoval oddelek „Sokola“ v Breganji. Akoravno so se ta dan črni oblaki podili po nebu preko Uskokov, zbrala se je brežiška „Citalnica“ in „Sokol“ polnoštevilno ter je na desetih vozovih odpotovala v prijazni Samobor. Bratje Hrvati so došle Slovence naj-srčneje sprejeli. Predsednik Reizer je z iskrenimi besedami nagovoril došle Slovence, nakar se mu je starosta „Sokola“, dr. Strašek zahvalil. Popevaje „Slovenec in Hrvat“ smo korakali na slavnostni prostor „Anin dol“, kjer nas je na tisoče glasov z „Živili Slovenci“ pozdravljalo. Pri veselici je zapel naš zbor „Slovenec sem“. To je povzročilo izbruh simpatije naših bratov Hrvatov; naše gospodične ter gospe so bile obsipane s šopki, ki so jih nosile hrvatske dame in gospodje na prsih. — Pevovodja gospod Mesiček je žel splošno pohvalo, vsi voditelji pevskih društev in kapelnik zagrebačke opere so mu čestitali. — Tisočeri „Živili Slovenci“ klici so nas spremljali, ko smo zapuščali slavnostni prostor. Jeka je zapela odhodnico in zopet je donelo „Živili Slovenci!“ Kar so nam obetali oblaki, ko smo se peljali v Samobor, se je zgodilo, ko smo hoteli ta prijazni kraj zapustiti. Dež se je vtil in morali smo vedriti pri „Lovačkem rogu“, kjer smo z društvi „Sloboda“ in „Merkur“ do 11. ure popevali. Proti polnoči so se prikazale zvezde na nebu in kazale so nam cesto v našo lepo domovino.

— **Čebelarški pouk v Šoštanju.** Gospod J. Jurančič, čebel. potovalni učitelj iz Št. Andraža v Slov. goricah, priredi dne 25. t. m., t. j. drugo nedeljo, v Šoštanju čebelarški tečaj. Pouk se vrši dopoldan od 10.—12. ure in popoldan od 2.—6. ure v poslopju narodne šole, ali pa pri šolskem čebelnjaku. Dopoldan bode pouk le teoretičen, popoldan pa se bode raziskavalo pri panjih. Ker je v Saleški dolini še precej dobra paša, dalo bi se v tej gospodarski stroki še več kot dvakrat toliko doseči; k temu pa je treba pouka. Pridite torej na ta shod vsi čebelarji in čebelarški prijatelji in pokažite s svojim prihodom zanimanje za obči napredek.

— **Smodnik ga je opeknel.** Iz Gornje Radgone poročajo: 23 letnemu viničarskemu sinu Fr. Kraincu se je dne 5. t. m. vnel smodnik med presipanjem. Pri tem mu je zagorela obleka in dobil je smrtnonevarne opekline. Prepeljali so ga v Radgono v bolnišnico.

— **Dva delavca utonila.** Iz Šmarja pri Jelšah: Dne 8. t. m. sta okrog poldneva utonila pri kopanju v grajščinskem ribnjaku v Jelšah dva delavca v starosti eden 19 in drugi 27 let. Poskusi, da bi ju obudili k življenju, so ostali brezuspešni.

— **Mariborski pretepač.** Mladi Arnold Tisso je naletel nekega lepega pomladanskega dne na ulici na slovenske fante, ki so se vračali ravno od naborov. Slovenska govorica in slovenska znamenja na prsih niso ugajala njegovemu nemškutarski krvci ter je začel psovati mirne Slovence. Dne 13. t. m. se je pečalo s tem sodišče. Razsodba se glasi na plačilo globe 30 K ter vseh stroškov. Plača pa Tisso!

— **Maribor.** Izlet k Sv. Duhu na Ostrem Vrhu je na binkoštno nedeljo zaradi deževnega vremena izostal. Kakor je slišati, se poskusi isti še enkrat.

— **V Rimske toplice** se je že došlo zdraviti 169 oseb.

— **Nesreča v Haložah.** Dne 29. maja se je v Belskem vrhu zgodila nesreča, ki je žali Bog prinesla naglo in neprevidno smrt 17letnemu dekletu Tereziji Janžekovič iz Bukovec. Bila je še zjutraj pri šmarnicah, potem je šla pomagat listje voziti. Voz poln listja se je zvrnil na njo in pri priči je bila mrtva.

— **Sv. Lovrenc v Slov. Goricah.** Veliki požar so imeli v občini Zagorec. Dne 6. t. m. je začela goreti viničarska klet, za četrto ure je bilo deset poslopjij v ognju. K tej nesreči je veter pripomogel, da se je s tako hitrostjo razširil. Zanetil je neki 9letni fant. Zavarovan je bil eden posestnik.

— **Redek slučaj** se godi v Borovcih št. 3. župnije Sv. Marka pri Ptuj. Iz ene hiše naenkrat tri gostije. Ženita se dva brata Franc in Martin in sestra Liza Zagoršek.

— **Slovanskim trgovcem in slovanskemu občinstvu!** V slovenskem trgu Domžale na Kranjskem se je naselila peščica nemških Tirolcev ter pričela ondi slamninarsko obrt. V par letih se je ta nemška naselbina pomnožila in postala tako predrzna, da z vso silo zatira domači življenj. Nedavno je priredila nemško slavnost razvitja svoje nemške zastave, pri kateri je s frankfurtaricami provocirala domače prebivalstvo. Nemci so pričeli na domače prebivalstvo iz zasede metati kamenje in streljati. Tako početje mora roditi odločen odpor. — Najuspešnejši je tak odpor na narodno-gospodarskem polju! — Slovanski trgovci po Slovenskem, Češkem, Moravskem, Dalmaciji, Istri, Bosni in po Srbskem naročajte slavnike v

Člankarica Slovenska tovarna slavnikov. To tovarne so: M. Cerar, Andrej Jančigaj, Andrej Maček, Fr. Hojnik, Franc Mazovec, Janez Klemenčič, I. M. Flis, M. Mayer. — Vsi ti slovenski tovarnarji slavnikov v Domžalah lahko dobro postrežejo, in ako bi imeli več odjemalcev, bi lahko tudi veliko več delali, nego sedaj. Slovanski trgovci, podpirajte te može, ki so v hudem boju z nemškim kapitalom, slovensko občinstvo zahtevaj povsod slavnikov od zgoraj imenovanih tvrdk!

— **V Pragi je umrl najslavnejši češki zgodovinar V. Tomek v 88. letu.** Napisal je monumentalno „Zgodovino Prage“, popularno zgodovino Češke in obilico drugih del. Bil je do svoje smrti delaven, z njim je izgubil češki narod enega svojih najboljših delavcev.

— **Slovenski umetniki in pisatelji.** Lansko leto, o priliki I. jugoslovanske umetniške izložbe v Belgradu, sklenili so zbrani slikarji in kiparji v družbi z nekaterimi jugoslovanskimi literati, ustanoviti umetniško zvezo, v kateri bi bila vsa štiri jugoslovanska plemena zastopana v bratski slogi v svrhu gojitve umetnosti in medsebojnega spoznavanja. Novemu društvu dali so ime „Lada“ in kmalu potem se je konstituirala srbska sekcija v Belgradu, bolgarska v Sofiji in hrvatska v Zagrebu. Radi raznih neprilik se do danes v Slovincih ni moglo ničesar storiti v ta namen. Da se konstituirata v najkrajšem času slovenska sekcija „Lade“ ter se popravi to, kar se je dosedaj zamudilo, pozivljajo se vsi slovenski umetniki vseh strok, da prijavijo svoj pristop k „Ladi“. Dopisi in prijave naslove naj se na: Ferdo Vesela, akademičnega slikarja, v Št. Vidu pri Zatičini na Dolenjskem.

— **Sestanek hrvatskih in slovenskih poslancev v Zagrebu.** Kakor poročajo hrvatski listi, je pododbor trojice, obstoječ iz poslancev dr. Franka, Rubetića in Zagorca, ki ima izvršiti priprave za sestanek hrv. in slov. poslancev v Zagrebu, že sestavil poziv na vse hrvatske in slovenske poslance, da se snidejo na posvetovanje v Zagrebu. Ta shod poslancev se skliče na praznik sv. Cirila in Metoda dne 4. julija t. l.

— **Prodiranje tujinstva na slovanski jug.** Slavonija in Hrvatska se vedno bolj iznaroduje. Samo v prvi četrtini letošnjega leta se je priselilo v Osek 425 oseb, med njimi je bilo 218 Mažarov in 156 Nemcev.

— **Mrtva oživila.** Nekaj nenavadnega se je te dni zgodilo v Vipavi na Kranjskem. Stara vdova Marija Čeneška je že dolgo bolehal in na videz — umrla. Njena sestra jokaje to sporoči ljudem, da ji pripravijo mrtvaški oder. Poklicali so mizarja, da naredi krsto. Ko se mizar približa „mrliču“, da bi vzel mero, kar naenkrat na videz mrtva sede v postelji ter vpraša: „Kakšno vreme je zunaj?“ Sestra in mizar se ustrašita in zbežita proti vratom. Ženska pa še danes živi. Pač redek slučaj.

Društveno gibanje.

— **„Slovensko delavsko podporno društvo v Celju“** priredi v nedeljo, dne 25. junija 1905 ob 3. uri popoldne v restavraciji „Skalna klet“ poučno predavanje o delavskem vprašanju. Predaval boe gospod prof. dr. Dragotin Lončar, član društva „Akademije“ v Ljubljani. Vse člane, slovenske delavce in prijatelje društva vabi k mnogobrojni udeležbi odbor.

— **Letošnja okr. učit. konferencija** za okraja Celje okolica in Šmarje se vrši ob pol 9. uri dopoldne dne 28. junija t. l. v okoliški deški šoli v Celju. — Na dnevnem redu so mimo običajnih še nastopne točke: 1. Kako vzgajati mladino k spoštovanju avtoritete? 2. Šolske zamude: a) izkazovanje; b) obravnava zamud; c) tiskovine na zamude in kazni. (Glavni referent g. F. Krajnc Celje). 3. Katere doslej še neaprobovane slov. narodne in posvetne pesmi bi bile primerne v gojitev v naših ljudskih šolah? (Poročevalca gg. R. Vrečer-Žalec in L. Černej-Griže). 4. Volitev dveh delegatov za celjski in enega za šmarški okraj v deželno učit. konferencijo, ki boe v I. polovici meseca avgusta t. l. v Gradcu. 5. Volitev po enega zastopnika za prih. 6letno dobo, ki se prične s 1. okt. t. l. 6. Nasveti in želje.

— **Pazniško in delavsko podporno društvo v Trbovljah** ima v nedeljo, dne 18. t. m. blagoslovljenje zastave. Tem povodom se priredi velika narodna slavnost, pri kateri sodeluje društvena godba ter zbori raznih navzočih narodnih društev. Veselice se udeležijo društva od blizu in daleč, korporativno ali po deputacijah. Veselica se vrši na travniku gosp. Seb. Jagra, ob nelepem vremenu pa v prostorih g. J. Forte-ta na Vodah.

— **Savinjsko učiteljsko društvo** zboruje v nedeljo, dne 18. rožnika ob 2. uri popoldne na Vranskem. Na dnevnem redu je podavanje gosp. I. Jakšeta o avtoriteti in pevska vaja za učiteljski koncert v Mozirju.

— **Akad. tehn. društvo „Tabor“ v Gradcu** priredi dne 17. t. m. I. izvanredni občni zbor za letni tečaj 1904/5 z običajnim vspehom. Lokal: „Hotel Kaiserkrone“, Farbergasse.

Politični pregled.

— **Avstrijska državna zbornica.** Dne 14. t. m. je bila zopet otvorjena državna zbornica. Minister za finance je predložil provizorični proračun za drugo polletje 1905, s katerim se istočasno pooblašča vlado, da izda obligacij v znesku 14.474.000 kron ter jih izroči finančnemu ministru. Potem je bila predložena predloga glede spremembe zakona o hišnem davku. Vlada je predložila zbornici več gospodarskih predlog in trgovinsko pogodbo z Nemčijo. Slovenci (dr. Ferjančič in Pogačnik) in vsenemci (dr. Schalk) so uložili interpelacijo glede dogodkov v Domžalah. Mladočehi radi prepovedi češke sokolske slavnosti na Dunaju. Na to je zbornica prešla na dnevni red, to je vršilo se je prvo čitanje predloge o kongru. Minister za uk in bogočastje je potem priporočal, naj se predloga izroči odseku ter je naglašal, da vsi govorniki soglašajo z vlado v tem, da je treba zboljšati gmotni položaj nižje duhovščine, kar pa ni možno brez državne pomoči. Vlada je šla tako daleč, kolikor je bilo v okvirju državnih financ možno. — V seji dne 15. junija se je nadaljevala razprava o zakonu zastran zvišanja duhovniških plač. Proti zakonu je govoril dr. Iv. Tavčar, za dr. Šuklje. — Poslanec Berks se je v posebni interpelaciji pritožil, da graško namestništvo najvažnejših slovenskih rekurzov po več let ne rešuje, da tako zapre Slovincem pravno pot.

— **† Nadvojvoda Jožef.** V torek zjutraj je umrl nadvojvoda Jožef. Rajni nadvojvoda Jožef Karl Ludovik je bil rojen dne 2. marca 1833. v Požunu. Odgojen je bil mažarsko. Vstopil je v vojaško službo in je bil 20 let star imenovan za majorja. Ko so ustanovili ogrski honved, je postal l. 1868. višji honvedni poveljnik. Nadvojvoda Jožef je stanoval večinoma na Ogrskem in je bil pristen Mažar od nog do glave, zato je bil v Avstriji malo znan. Njegov sin nadvojvoda Ladislav se je ponesrečil pred desetimi leti na lovu. O nadvojvodi Ladislavu so mislili Ogrji, da postane še ogrski kralj.

— **Ogrsko ministrstvo.** Vendar je dobila Ogrska svojo vlado, seveda ne izbrano iz parlamenta, temveč uradniško, za silo. Tisza je odstopil že januarja, in zdaj je izbran za ministrskega predsednika prejšnji domobranski minister, baron Fejervary. On je 72letni starček, ki je prevzel dedščino „železnega“ Tisze, sinu kalvinskega „papeža“. Mažari niso bili s Fejervary-jem nikdar zadovoljni, vladni listi zelo ostro pišejo zoper njegov imenovanje. Občine po deželi sklepajo, da protustavni vladi ne plačajo ne davkov in ne dovolijo rekrutov. Članom novega ministrstva očitajo, da so prevzeli vladno le iz dobičkarije. Opozicijski poslanci nočejo občevati z novimi ministri.

— **Grško.** Grški ministrski predsednik Teodor Delyannis je pal kakor žrtev atentata. V torek ga je pred zbornico v Atenah z nožem v sprednji del telesa zabodel neki Gherakoris, igralec po poklicu. Ko je Delyannis stopil iz kočije, ga je napadalec pozdravil ter mu poljubil roko. Istočasno je pa potegnil iz žepa nož ter ga Delyannisu zasadil v trebuh. Kakor poročajo iz Aten, je preiskava dokazala, da je Gherakoris pred leti ubil svojo ženo ter bil zato obsojen na 18 let. Izjavil je, da se je hotel maščevati nad Delyannisom.

Rusko-japonska vojna.

Podrobnosti iz bitke v Korejski cesti. „Nov. Vremja“ poroča: Felkerzam je umrl še pred bitko pri višinah šangajskih vsled bolezn na ledvicah. Bitka 27. maja se je od kraja do konca vršila brez signalov. Roždestvenski je bil že v začetku bitke ranjen. Brodovje je rabilo na dan 1000 ton premoga, če je postajalo; med vožnjo osemkrat več. Brodovje je poznalo moč Japoncev. Hotelo je le Japoncem prizadeti veliko škodo; nikdo ni upal, da zmaga, mislil pa je vsakdo, da pride vsaj del brodogra v Vladivostok. Premoga je bilo ravno prav. Japonske torpedovke so napadle brodogra ponoči. Japonci so jih imeli sto, mi vsega skupaj devet. Japonsko brodogra je imelo dvakratno mero streliva, ker so bili blizu svojega opirališča; koncem boja pa ruske ladje niso imele nobene kroglice več.

Roždestvenski. V bitki ranjen in od Japoncev ujeti admiral Žinovij Petrovič Roždestvenski je star 56 let. V ruski mornarici služi že od l. 1865. V rusko turški vojski je predrzno napadel s svojo nezadostno oboroženo ladjo „Vesta“ turško brodogra. Vsled tega je postal slaven in je dobil za to red sv. Jurija in Vladimirja. Po končani vojski je bil prideljen bolgarski vladi, v kateri je organiziral bolgarsko mornarico. Aleksander III. ga je l. 1885. odposlal kot mornariškega atašēja v London, kjer je ostal več let. Ko je vzbruhnila japonsko-kitajska vojska, je Roždestvenski poveljeval rusko eskadro v Tihem oceanu ter je bil vsled svojih zaslug l. 1893. imenovan za kontreadmirala in načelnika pomorskega topništva. Več časa je bil tudi načelnik mornariškega generalnega štaba. Po Makarovi smrti je bil imenovan za poveljnika drugega brodogra. Dva dni pred odhodom, 18. oktobra m. l. je bil imenovan še za carjevega pobočnika.

L. 28. oktobra je brodogra odplulo in že v noči od 21. do 23. oktobra se je izvršil hullski dogodek. Bil je na morju več ko pol leta, blizu cilja ga je pa zadela katastrofa.

Japonska armada je začela zopet ofenzivo in je baje brez boja zasedla strategično velevažni kraj Ovoda. Vsled tega zavzetja je Vladivostok izoliran in je baje pretrgana železniška zvez med rusko armado in Vladivostokom. Japonci pojdejo lahko na Kirin in zasedejo pot, po kateri bi se mogli Rusi umakniti v Harbin. Potrjena ta senzacijonelna vest še ni.

Uradno se razglša, da sta Rusija in Japonska vzeli v „pretres“ nasvet Rooseveltova, naj imenujeta svoje pooblaščenca za mirovna pogajanja.

Raznoterosti.

— **Uvoz vina iz Italije.** V prvem četrtletju tega leta se je uvozilo v našo državo le 881 meterskih stotov italijanskega vina. V istem času lanskega leta je znašal uvoz italijanskih vin 59.784 meterskih stotov. Uvoz se je torej znatno zmanjšal in sicer radi odprave vinske klavzule.

— **Psi za 20.000 mark.** Iz Londona poročajo: Razstava psičkov je otvorjena. Obiskujejo jo neštevilne dame, ki občudujejo ta pseta. Razstavljenih je 1216 psov, najrazličnejših vrst, med njimi so nekateri prava dika svoje vrste. Psički počivajo na svilenih, z zlatom ali srebrom tanih blazinah, ali so v hišicah, okrašenih s svilo in cveticami. Vsi psi skupaj veljajo 20.000 mark. Kako so ljudje smešni!

— **Najdalji tunel na svetu.** Najdalji tunel na svetu je tunel novootvorjene newyorške mestne železnice. Gothartski tunel od Göschenena do Airola je dolg 15 kilometrov; ko bo simplonski tunel dovršen, bo njegova daljava iznašala 18 kilometrov. — Newyorški tunel je pa dolg 36 kilometrov. Iz tega tunela je bilo izvoženo okolo 3 milijone kubičnih metrov zemlje in kamenja, za njegovo podzidovanje so porabili 150.000 tonelat železa in kamenja, a za razstreljanje sten nad 50.000 kg dinamita.

Zahvala.

Podpisani krajni šolski svet v Trbovljah izpolnjuje s tem prijetno dolžnost ter se najsrčneje zahvaljuje velespoštovanemu gospodu županu Ferdo Roš-u dež. poslancu itd., za izredno krasen in velik eksemplar natlačenega divjega petelina, katerega je imenovani gospod podaril tukajšnji šestrazredni ljudski šoli v učne svrhe. Bog živi blagega gospoda darovalca in dobrotnika šole!!

Krajni šolski svet v Trbovljah

dne 14. junija 1905.

(302) 1

Načelnik Gustav Vodusek.

Mlin ob Sotli

z najboljšem stanju, na 5 kamnov, zidana zajeza, s posebno hišo in nekoliko zemljišča **se proda** pod ugodnimi plačilnimi pogoji. Vode vedno dosti! Naročil zmirom dovolj! — Reflektantje naj se obrnejo na: **FRANJO IVIC**, pošta **Podčetrtek**, Štajersko. (303)

Za pogorelce v Šeščah. so nadalje darovali:

III. izkaz: Občinski urad Žalec, kot čisti prebitek veselice 111'40 K, Karl Druškovič, Ljubno 6 K, čisti prebitek veselice v št. Pavlu 103'58 K, župnijski urad Žalec nabral 146 K, župnijski urad Polzela nabral 80 K, župnik Frece, Petrovče 2 K, župnik Mikuš St. Jur ob juž. žel. 2 K, Terezija Zupanc, Gotovlje 2 K, župnijski urad Črešnjevce 3 K, župnijski urad Gomilsko nabral 35'82 K, župnijski urad sv. Jurij ob juž. žel. 32 K, občinski urad okolica Celje 100 K, V. Steiner, Gorica 2 K, Antonija pl. Pagliarucci c. kr. poštarica, Petrovče 3 K.

Skupaj III. izkaza 628'80 K
I. in II. izkaz 3725'66 „
4354'46 K

Za blagodušna darila se v imenu pogorelcev iskrena hvala izreka in so bile navedene denarne podpore kakor tudi druga darila sproti razdeljena.

SV. PAVEL PRI PREBOLDU, dne 7. junija 1905.
Za podporni odbor

N. Zanier.

Trgovski pomočnik

mešane stroke, zmožen obeh deželnih jezikov želi svojo službo menjati. Pisma naj se pošljejo na upravištvo „Domovine“ pod J. O. 500. (300)

Gostilna Sevčnik na Lavi

4-1 pri Celju (298)

prilporeča izborna domača naravna vina po nizki ceni.

Lep senčnat vrt. Solidna postrežba.

Ženitna ponudba.

Mlad trgovec z dobro idočo trgovino se želi takoj poročiti z do 32 let staro gospodično ali vdovo z gotovim imetjem 1000 gl. Ponudbe do 2. julija, če mogoče s sliko, pod: „SREČNI VODITELJ“, poste restante Ribnica na Kranjskem. (304) 2-1

Na prodaj je

enonadstopna hiša z verando in posestvo v Laškem trgu. Hiša/obstoji iz 3 sob, kuhinje in kleti in je pripravna za obrt ali pa za stanovanje

Več pove JANEZ ŠKET, Laški trg. (299) 3-1

Trgovci, obrtniki, penzionisti pozor!

Proda se iz proste roke lepa novozidana hiša

ležeča blizu žel. postaje v divnem kraju Sav. doline, kjer je velik promet, živahna industrija in veleznana romarska cerkev. Poleg hiše je gospodarsko poslopje z hlevom in svinjaki, vrt ter njiva, zasa-jena s hmeljem.

Več pove ANDREJ PIKL, Petrovče pri Celju. (301) 1

Dva učenca

za slikarsko in pleskarsko obrt sprejme pod ugodnimi pogoji takoj

(194) Albin Paradiž 3-3
slikarski mojster v CELJU.

Orožniški upokojenec

oženjen, slovenščine in nemščine v besedi in pisavi zmožen, kot pisar pri svilogojstvu v službi, želi isto s kako primerno stalno službo premeniti.

Cenjene ponudbe pod naslov Franjo Juvan, ZAGREB svilarina. (292) 3-3

Učenka

zmožna slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi s primerno šolsko izobrazbo se sprejme pod ugodnimi pogoji. Vstop takoj ali najdalje 19. junija t. l.

Vpraša se pod „K 20“ poste restante ŠOSTANJ.

Fizol, krompir, orehe, sploh vse deželne pridelke

kupi (42) 50-21

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Veliko presenečenje! Nikdar v življenju več take prilike! 500 komadov za gl. 1-95.

1 prekrasno pozlačena, precizijska ura z veržico, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči. 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 komadi ff. žepnih robcev, 1 eleg. prstan za gospode s ponarejenim zlahtnim kamnom. 1 elegantna damska broža. 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnat mošnjiček za denar. 1 žepni nožek s pripravo. 1 par manšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double zlata s patentiranim zaklepom. pisalna priprava iz niklja, mičen album s prekrasnimi slikami, 3 šaljivi predmeti, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gl. 1-95. Razpošilja proti poštnemu povzetju, ali če se denar naprej pošlje.

Dunajska razpošiljalna tvrdka

P. LUST, Krakov šte. 512.

(293) NB. Za neugajajoče se vrne denar. 2-2

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (255) zastoj in poštnine prosto. 50-5

Stara, dobro vpeljana

TRGOVINA

z mešanim blagom v Vojniku

se takoj odda.

Vpraša se pri Amaliji Rakef v Vojniku.

Potnikom v Ameriko v predvarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

84 sprejema potnike za linijo čez PARIS—HAVRE po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov do HAVRE. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pisмено obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

Zelo velike važnosti je, da si vsak kmetovalec nabavi novo izumljeno

s katerimi lahko ena oseba toliko naredi kakor 6 oseb z malimi, navadnimi grabljami.

Prodaja pri

„Merkurju“,

trgovina z železnino P. Majdič-a v Celju.

vlačne grablje

Vsakdo si lahko grablje ogleda, ne da bi bil siljen iste kupiti.

Gumi za cepljenje trt

najboljše kakovosti se dobiva v
 „Zvezni trgovini“ poprej
 D. Hribar v Celju.

1600 hektolitrov

najboljšega laškega rilčka, malega rilčka, traminca, rutlandca, belega in rdečega burgundca iz let 1904, 1903, 1901 prodaja grajščina

Dugoselo, Hrvatsko

kjer je železniška in poštna postaja.

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega sistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) — 31

podružnica R. A. Smekal.

V najem

se vzame dobro idoča

mesarija in gostilna.

Nastop s 15. junijem t. l. — Poudbe na upravnistvo „Domovine“ (209) 8—8.

Patentirane, same ob sebi delujoče

ŠKROPILNICE „SYPHONIA“

(143) 15—14 za vinograde in hmeljnike

za zatiranje sadnih škodljivcev

proti boleznim na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nošnje brizgalnice tudi z bakrenim kotlom

za 10 ali 15 litrov tekočine, s pripravo za petrolejno mešanico ali brez nje in vožnje, same ob sebi delujoče brizgalnice proizvaja kot specialitete

Ph. Mayfarth & Co.

tvornice poljedelskih strojev, specialna tvornica vinskih in sadnih stiskalnic in drugih strojev

DUNAJ, II. Taborstrasse št. 71.

Ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. prosinca 1905** pri zemljiških posojilih od pet na

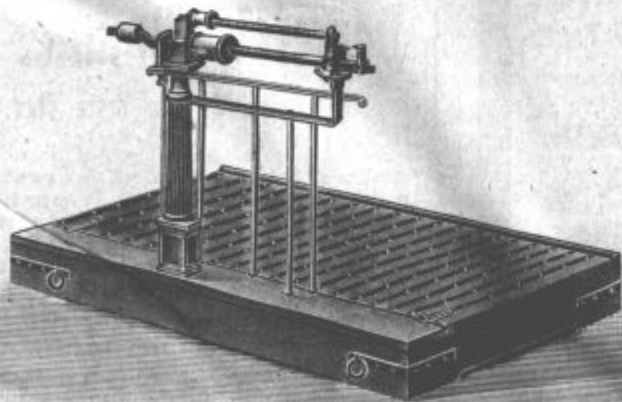
štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vranksko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je bila dosedaj **4%**.

(14) 25

Različne tehtnice.

Izdelujem nove ter popravljam tudi stare, bodisi decimalke, premostne ali sploh vsake vrste tehtnic.

Štedilna ognjišča,

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor tudi zidarska dela z jamstvom dobrega izršila. — **Štedilna ognjišča** imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

bodisi iz studencev, vodnjakov ali hidravličnimi vidri, odkoder se voda lahko poljubno napelje bodisi v

Prevzamem popolno napravo kopališč,

najsibodo gorka, mrzla ali parna kopališča, bodisi za zasebnike, zavode, občine itd. — Izvršujem vsa konstrukcijska dela, kakor

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

(tudi iz Žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in skladišča ali pokopališča.** — **Popolnoma železna okna,** primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, **napeljavo strelovodov** itd.

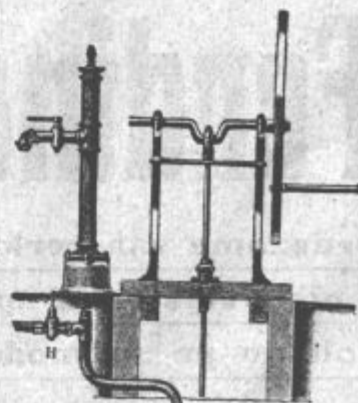
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

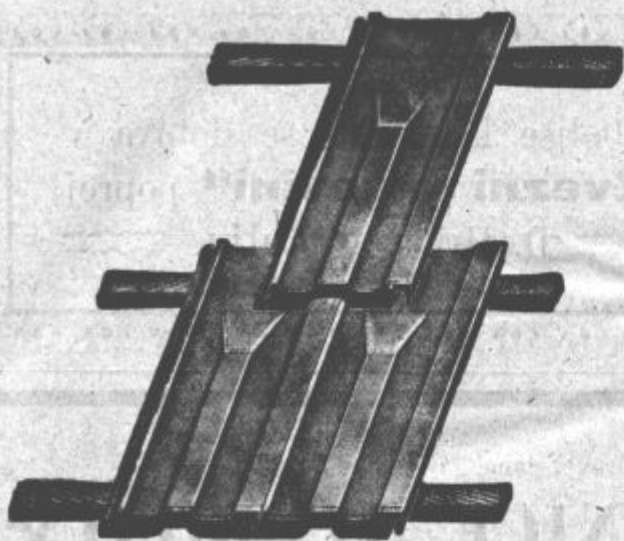
Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40—11

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ **CELJE** ♦ Poljska ulica št. 14.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke „Koroški model“ (Korngalzziegel).

Barve: a) rdeči naravnih žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ♦ Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in J. Marzola.

☛ Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. ☛

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. ☛ Takojšnja in najzanesljivejša postrežba. ☛ Sprejmejo se zastopniki.

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Man beachte die Fabrikmarke.

Najprimernejša darila za godove,
birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
moderne in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica št. 8. (152) - 19

Vožnje karte in tovarni listi v

Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik.

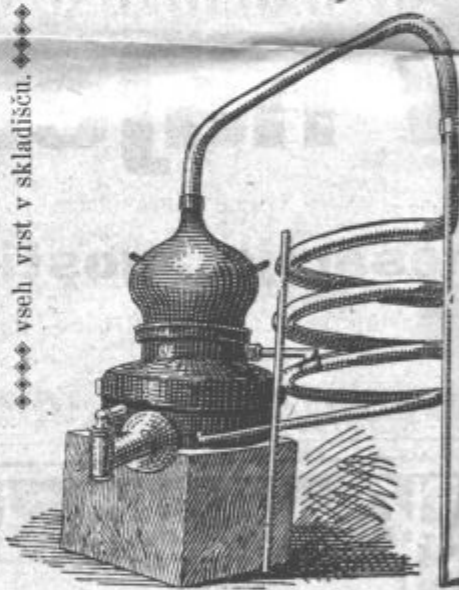
Red Star Linie iz Antverpna
naravnost v **Novi York**
in **Filadelfijo**.

Koncesijovana od visoke
c. kr. vlade.

Pojasnila daje **Red Star**
Linie, Dunaj IV., Wiener-
gürtel 20 ali pa **Resman**
Ivan, glavni zastopnik v
Ljubljani, Kolodv. ulica
št. 41, druga hiša na levo.

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

Demetriij Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta št. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko
spadajoča dela kakor za vsakovrstno monti-
ranje parnih kotlov, za parne stroje v
barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovar-
nah za sveče in magarin itd., paro-
vodovode v bakru in železu.

(238) 50-11

Vizitnice priporoča Zvezna tiskarna.

Najugodnejši pogoji
za zavarovanje.

Edina

zavarovalna družba

ki ima
slovenskega

Prva češka splošna delniška
družba za zavarovanje na življenje
popolnoma vplačana delniška glavnica K 2.000.000.

glavnega
zastopnika v Trstu

zavaruje na življenje in na do-
hodke — na vse načine.

po zelo nizkih postavkih.

Natančnejša pojasnila daje

glavno zastopstvo za slovenske dežele v Trstu
ulica Torre Bianca št. 21 I. nadstropje

in njegova okrajna zastopstva v vseh mestih in večjih krajih.

(205) 11-10

Ferdinand Sikošek

slikarski in pleskarski mojster

Cerkveni trg 4 **CELJE** Cerkveni trg 4

prevzame vsa cerkvena, sobna, dekoracijska, črkoslikarska, pohištvena in druga
v njegovó stroko spadajoča dela, katera izvršuje po konkurenčnih cenah, točno in
solidno po najmodernejših vzorcih. ***** Proračuni na zahtevanje brezplačno.